

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 34. Episcopi unius, & alterius Partis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](#)

Sæculum IV. & Macario, tribus hæreticis stupidis, quo
A. C. 321. rum alter dicit, Filium esse quamdam ex-
 pirationem, alter projectionem, alter si-
 cut Patrem esse ingenitum. Quis bonu-
 tam impias voces audire sustineat, &
 millies mortis periculum incurrat? Sed
 quid tandem dicimus, quid cogitamus, quid
 docuimus, quid adbuc hodie docemus? Fi-
 lium non esse ingenitum, nec ingeniti ul-
 latenus portionem esse, nec ex aliquo sub-
 jecto productum; sed Patris consilio, &
 voluntate ante tempora, & ante sæcula
 plene substitisse, Deum, Filium unicum
 immutabilem; & non fuisse, antequam
 gigneretur, crearetur, terminaretur, au-
 fundaretur, namque ingenitum non exsti-
 tisse. Persecutionem patimur, quod di-
 xerimus: Filius initium habet, & Dem
 non habet. Hæc est persecutionis causa;
 & quod docuerimus, productum esse ex nō-
 bilo; quod ideo diximus, quia neque por-
 tio Dei est, nec ex alio subjecto educitus.
 En! totum persecutionis, qua premimur,
 argumentum! reliqua tibi haud sunt igno-
 ta. Precor, ut in Domino nostro salvi-
 sis, & afflictionum mearum memor, Pie Eu-
 sebi Collucianista! Hactenus Epistola Arii.

§. XXXIV.

Episcopi unius, & alterius partis.

Theod. I.c.5. Arius Eusebium Collucianistam ideo vo-
 cat, quod ambo Martyris S. Luciani
 Presby.

Presbyteri Antiocheni Discipuli fuerint. Sæculum IV.
 Episcopi, quorum in hac Epistola nomi- A. C. 321.
 natim meminit, sunt Eusebius Cæsarien-
 sis in Palæstina, & quod eum alterius Eu-
 sebii fratrem dicat, credendi ansam præ-
 bet, eosdem re ipsa fuisse cognatione jun-
 ctos; tum Theodotus Episcopus Laodi-
 cenus in Syria, in cuius laudibus multus VII. hist.
 est Eusebius; Paulinus Tyriensis, Atha- c. 37. sup.
 nasius Anazarbensis in Cilicia, Grego- l. IX. §. 29.
 rius Beryensis, Aetius Lyddensis, alio
 nomine Diospolitanus. Hi sunt, quos
 secum sentire prætendit. Tres illi, quos
 sibi fatetur Adversarios, sunt Philogonus
 Antiochenus, Hellanicus Tripolitanus in
 Phœnicia, & Macarius Jerosolymitanus.

Philogonus primum sæculi curis implici- Chrys. hom.
 tus, coram tribunalibus causas reorum in Philog.
 dicebat, in matrimonio vivebat, habe- to. 6.
 batque filiam. Cum meritis clareret, in
 Episcopum Antiochenum electus est cir-
 ca annum 318. post Vitalem Tyranni sup. l. IX.
 successorem, qui hanc Sedem Apostoli- §. 24.
 cam ab anno 299 usque ad annum 312
 tenuit. Philogonus quinque annis Ec-
 clesiam Antiochenam rexit iniquissimis
 temporibus; vix persecutionis finis erat,
 tristes perturbationis supererant reliquiæ,
 & plurimi abusus corrigendi; magna
 quoque prudentia opus fuit, ut exorien-
 tis hæresis progressus sisteret. Macarius Orat. I. in
 Episcopus Jerosolymitanus Hermoni an- Arian. p. 291
 no

Sæculum IV. no 314 successerat, quem S. Athanasius
A. C. 321. inter maxima fæculi sui decora nume-
ravit.

§. XXXV.

*Epistola Eusebii Nicomediensis ad
Paulinum Tyriensem.*

Eusebius Nicomediensis, accepta Arii Epistola, scripsit ad Paulinum Tyriensem, Eusebii Cæsariensis pro defenda veritate zelum laudibus extollen (nempe pro veritate ipsi erat Arii hæresis) & noxium Paulini silentium reprehendens, quem excitat, ut deinceps pro eorum causa calamum stringat. Suan de fide Doctrinam in hunc modum exponit: *Nunquam audivimus, duas substantias dari ingenitas, neque unam, corporum more in duas partes divisam Nihil ejusmodi accepimus.* Sed credimus, dari Ens non genitum, & alterum ab ingenito vere productum, at non ex ejus substantia desumptum, quod nullatenus naturæ ingenitæ particeps est, sed natura, & potentia prorsus distinctum, & nihilominus productum in perfectam naturæ, & potentiae similitudinem illius, a quo factum est. Credimus ejus initium nec oratione exprimi, imo nec intellectu non hominum modo, sed eorum omnium, quæ supra homines sunt, concipi posse; dum vero bæc asserimus, non in